

Rimelighed været i. De har faaet hver for sig, hvad der har kunnet tilkomme dem, ved de Overenskomster, der hidtil har været trufulde, og det faar de ogsaa ved de Overenskomster, der nu er trufulde eller saa godt som trufulde for det kommende Aar, og der er slet ingen Grund for nogen til at beklage sig over de Vilkaar, hvorunder Sukkerroedyrkingen eller Sukkerproduktionen skal foregaa her i Landet i det kommende Aar.

Formanden: Folketingsmand Larsen-Badse har Ordet for en kort Bemærkning.

Larsen-Badse: Jeg vil sige til Hr. Hauge, at jeg ikke som Sukkerroedyrker har beklaget mig over den Overenskomst, der er truffet, fordi jeg mener ganske som Hr. Hauge, at det er en for begge Parter tilfredsstillende Overenskomst. Jeg har kun peget paa den Misforstaaelse, der var i Bilag I til Lovforslaget, af en Skrivelse, som Roedyrkerforeningens Bestyrelse har sendt Den overordentlige Kommission. Jeg giver Hr. Hauge Ret i, at der kunde ved Eksport og ved tilstrækkelig høje Priser være opnaaet den Pris, der er nævnt. Men det maa dog huskes, at denne Pris slet ikke er forlangt fra Roedyrkernes Side. Der er fra Roedyrkernes Side peget paa, at dette var Verdensmarkedets Pris, men man har aldeles ikke insisteret paa at opnaa Verdensmarkedets Pris. Det, der for mig var Foranledningen til at gøre disse Bemærkninger, var den Omstændighed, at Den overordentlige Kommission mente, at der ikke var noget Holdepunkt for, at Roedyrkerne og Sukkerfabrikkerne vilde stille Husholdningssukkeret i Danmark til Raadighed til en moderat Pris, medens jeg hævdede, at man udtrykkelig havde tilbudt at stille det til Disposition til den Pris, det kostede at producere.

Pitzner: Jeg vil tillade mig at fremsætte et Par finansielle Bemærkninger vedrørende det foreliggende Lovforslag. Naar vi i tidligere Aar har behandlet Sukkerspørgsmaalet, har man idelig hørt nævne, at Sukkerordningen skulde hvile i sig selv. Næstsidste Gang vi her talte om, at den skulde hvile i sig selv, viste det sig, at man maatte tage et længere Stykke Tid, for at det kunde blive rigtigt. Forholdet var det, at den kun hvilede i sig selv, naar man tog et Tidsrum paa 2½ Aar, idet der i det første Aar af Staten var indtjent en Del paa Sukkerordningen, medens det derefter følgende 1½ Aar havde givet Tab. Det blev den Gang nærmest betragtet som lidt i Ret-

ning af Majestætsfornærmelse, hvis man talte om, at man maatte forhøje Sukkerprisen for Forbrugerne. Jeg bragte det Spørgsmaal paa Bane, da Sagen - ar for den Gang. Da var Prisen 38 Øre pr. kg til Forbrugerne. Vi kunde se gennem de Oplysninger, der forelaa for os i Finansudvalget, at der vilde blive et Tab for Statskassen ved den Ordning, men man nøjedes med at forhøje Prisen paa Sukkeret til Industrien, derimod maatte Prisen til private Forbrugere ikke forhøjes. De Oplysninger, vi har i Bilagene til Listen over Ændringsforslag til Tillægsbevillingslovforslagets tredie Behandling, viser, at det Sukkeraar, vi nu er inde i, og som slutter pr. 1. Oktober, vil give Staten en kalkuleret Indtægt paa et Par og tyve Millioner, idet der dog derfra maa trækkes antagelig nogle Millioner, som vil gaa til Nedsættelse af Sukkerprisen til forskelligt Brug. Hele Dyrtidsordningen har jo delvis været baseret herpaa. Det, der indvandt paa Sukkeret, disse ca. 20 Mill. Kr., eller 18 Mill. Kr., skulde delvis være med til at dække Udgifterne til billigt Rugbrød, ligesom Indtægten for Staten ved det dyre Hvedemel ogsaa delvis kunde bruges dertil. Vi gaar nu over til en ny Sukkerordning, og der er vist principielt ikke noget at sige til den Ordning, der er truffet. Men jeg vil dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at hvis vi skal beholde de samme Priser til Husholdningen og til Industrien, som vi har nu, 58 Øre og 1 Kr. 60 Øre, vil efter mit Skøn den foreliggende Ordning højst sandsynligt bevirke, at Indtægten for Statskassen vil ændre sig til Udgift. Den Forhøjelse, der skal gives Roedyrkerne, svarer nærmest til 25 Mill. Kr., idet deres Pris paa 4 Kr. 80 Øre pr. hkg Roer skal forhøjes til 6 Kr., og da den samlede Sum til Sukkerfabrikkerne i Fjor var omkring 100 Mill. Kr., vil Beløbet antagelig blive der omkring, mulig dog noget mindre. Dertil kommer saa, at efter den Ordning, der er truffet foreløbig fra Ministeriets Side med Forbehold af Rigsdagens Godkendelse, skal Roedyrkerne have hele den Indtægt, som fremkommer ved Eksport af de første 9 Mill. kg — saaledes kan man vist godt udtrykke det, idet der jo nok er et Forbehold, men det Forbehold gælder kun, hvis vi kommer ned paa en ganske overordentlig ringe Roehøst —, og dernæst skal Roedyrkerne have 25 pCt. af, hvad der eksporteres derudover. Regner vi med disse Tal, vil den Merindtægt, Staten vil faa, naar vi hele Aaret kommer til at give 58 Øre pr. kg for Husholdningssukker og 1 Kr. 60 Øre for Industrisukker — i indeværende Høstaaar har det jo været saa-